

ΠΕΡΔΙΚΑ

Παρασκευή, 2 Σεπτεμβρίου 2011
9:40 πμ

ΘΟΥΡΙΟΝ

Μεγαλοπρεπή βουνά αγκαλιάζουν,
βράχους, γκρεμούς, ανθρώπους, έλατα.
Είδαν φουσάτα Τούρκων κι άλλων νικηφόρα,
πτώματα ηρώων εδέχθησαν και βλαστήμιες γενναίων.
Μένουν τα δέντρα που σκίασαν τον ύπνο του **πέρδικα**(1)
κι ο κούκος που δεν άκουσε ο Κολοκοτρώνης
ήρθε και φώλιασε στη Ζάτουνα.

Στίχοι: Μίκης Θεοδωράκης
Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης
Πρώτη εκτέλεση: Μαρία Φαραντούρη

(1) Πρέπει να γράφεται με κεφαλαίο Π
Ο Καπετάν-Πέρδικας, Ταγματάρχης του ΔΣΕ (Δ. Γιαννακούρας) είχε πολεμήσει σε εκείνα τα μέρη.
Η βασίλισσα Φρειδερίκη του πρόσφερε "χάρη" και διαβάτριο για την Αμερική με την διαβεβαίωση ότι
δεν θα κινδύνευε από κανένα. Επί 24 μέρες μέχρι την αυτοκτονία του περιμεναν τα ρούχα της
Φρειδερίκης και το διαβάτριο. Δεν πήγε να τα πάρει, δεν ήθελε να στρατασσαριστεί.
Ο κοιμιστής της "χάρης" της Φρειδερίκης Γ Κουτσούλης είπε: "...το έχει καλύτερο να πεθάνει. Ήταν
πρώτο παλάκι ο Πέρδικας, κρίμα που χάθηκε..."

ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΗΣ at 2/9/2011 9:43 πμ 1022.74

—«Πού ήσαν ψές λιθέντη μου ;»
«Πού ήσαν πρό ψές καλί μου ;»
—« Έψές ήμουν 'ς τή μέννα μου
«Προ φές 'ς τήν αδελφή μου,
«Κί κι τώρα μάτια μου γλυκά
«Θά 'ρθώ 'ς τήν αφεντιά σου».
«Καλώς νά 'ρθής λιθέντη μου,
«Καλώς νά 'ρθής καλί μου.
«Θά γω πέρδικια 'ς τόν ταβιά,
«Θά 'γω λαγόν 'ψημένον».

10/9/2011 1022.89

ΜΗΉ. Ἡ πέρδικα.

«Πού ήσαν πέρδικα καψμένη
Πού 'ρθεις τό βραδύ βρομένη ;»
—«Πμσινά 'ψηλά 'ς τά πλάγια,
«Κί κι μ' ἱσρίζαν τὰ χορτάκια».
—«Τι έκακεις ὕψηλά 'ς τά πλάγια,
«Πού 'ς ἔβρεζαν τὰ χορτάκια ;»
—«Έτρωγα τό Μάη χιώμα,
«Κ' εἶμαι κόκκινη 'ς τό στόμα,
«Κί τό θεριστή σιτάρι
«Κ' ἔγω κόκκινα ποδάρι».

ΡΙΒ΄. Ἡ κόρη καί τὸ παλληκάρι.

«Γινῆκαν τὰ γεννήματα,
κί θερίζουν τό σιτάρι,
κόρη μέ τό παλληκάρι.

Πιάνουν τόν ἔργο ἄν πλατύν,
κ' ἔθειζανε τὰ δύο,
ἡ πέρδικα μέ τόν αἰτό.

Κί ἀσγέψαν τὰ μαλώματα.
κί μαλώνανε τὰ δύο,
ἡ πέρδικα μέ τόν αἰτό.

—«Πάρε με μάτια μ' πάρε με,
απάρε με και κίμαι πέρα,
«Τώρα που εἶν' κλή ἡμέρα».

10/9/2011 1022.136

ΡΙΑ΄. Ὁ κυνηγός καί ἡ πέρδικούλα.

«Μιά πέρδικούλα ζιθγαίνε, ἀπ' τὸ λουτρό λουσαμένη,
Καί τῆς μιλῶ, δέ μου μιλάει, τῆς κραίνω, δέ μου κραίνει.
—«Κρίνε μου ἡ πέρδικούλα μου, κρίνε μ' ἡ πέρδικά μου,
«Πῶ τί θέλα 'ρθῆ ἔνας κειρός κ' ἕνας βάρυ χειμῶνας.
«Νά στήσω βρόχινα 'ς τὰ βουνά κί ἀντιβροχά 'ς τοὺς
ἰκάμπους,
«Τὰ δίχτυα τὰ μεραξωτά εἰ μ' ἀμυκρένια βρύσει».

ΡΑΒΗ. Ἡ πέρδικα.

«Πέρδικα καθάτανι,
κ' ἰδρωτολογιότανι.

Κι' ἀπὸ τῆ δροσιά της,
ἴπσαν τὰ φτερά της.

Τὰ μαζώνει ὁ Γιάννος,
καὶ τὰ ἴπαι τῆς Μάρως.

Νὰ τὰ φτιάξη ἀφρούδι,
καὶ γρυσὲ πλιζίδια».

"ΓΑΜΗΛΙΟΝ,

Ἄδόμενον ὅταν μετὰ τον γάμον μεταφέρωσι την νύμφην
ἐκ του οἴκου της εἰς την οἰκίαν του γαμβροῦ.

Επήραμε την πέρδικα την ὠρηοπλουμισομενη
Κι' ἀφηκαμε τήν γειτονιά σαν χώρα κουρσεμένη
σαν ἐκκλησιά αλειτούργητη σαν νεραντζιά κομμένη.

9237.44.76

* *

Ὁ κ. Τρικούπης, ὡς γνωστὸν, εἶναι καὶ περίφημος κυνη-
γός. Τὸ ὅ,τι δὲν κατώρθωσε νὰ κτυπήσῃ τὸ τελευταῖον δά-
νειον, τοῦτο δὲν ἐλαττώνει τὴν κυνηγετικὴν του φήμην. Πρό-
τινων ἡμερῶν ἔβγαλεν ἄδειαν ὀπλοφορίας, διότι πρόκειται
κατ' αὐτὰς νὰ κυνηγήσῃ τὸν ... *Περδικίδην*.

Σκριπ - 22-8-1893

7. Ὡ καὶ καλῶς την πέρδικα, μου τρέχεις του ρεμέγκου. Καλωσόρισμα, φιλοφρονητικὴ υποδοχὴ κάποτε
σκωπτικὴ. 424.30

9098,80 ΔΗΜΟΣ ~1800 Θεσσαλία

6 Λαλοῦν οἱ κοῦκκοι στὰ βουνὰ κ' ἡ πέρδικες στὰ πλάγια.
Λαλεῖ κ' ἓνα μικρὸ πουλι τοῦ Δήμου τὸ κεφάλι·
Δὲν ἐλαλοῦσε σὰ πουλι μῆτε σὰ χελιδόνι,
Μὲν ἐλαλοῦσε κ' ἔλεγεν ἀνθρώπινη λαλίτσα·
10 „Δὴμό μου τέλσαι κίτρινος καὶ τέισ' ἀραχνιασμένος;“ —
„Πουλάκι, κ' ἂν μ' ἐρώτησες, νὰ σοῦ τὸ μολογίσω·
Ἐγείρα ν' ἀποκοιμηθῶ, ὕπνο νὰ πάρω λίγο·
Κ' εἶδα στὸν ὕπνο μου βαθυά, στὸν ὕπνο ποῦ κοιμούμεν,
Εἶδα τὸν οὐρανὸ θολὸ καὶ τ' ἄστρα ματωμένα,
Τὸ δαμασκί σπαθάκι μου βαμμένο μὲς στὸ αἷμα.“ —

9098.62

LXXVI a.
Ο ΣΑΛΙΜ ΜΠΕΚΙΑΡΗΣ.

Πανδ. 76.

Τρεις περδικούλαις κάθονται εἰς τὴν ὄξιά στη βάχη,
Κ' ἔχουν τὰ νύχια κόκκινα καὶ τὰ φτερά γραμμένα,
Μυριολογοῦν καὶ λέγουνε, μυριολογοῦν καὶ λένε·
Σαλίμ Μπεκιάρης κίνησε στὸν Ἄρμυρὸ νὰ πάη·

Καλῶς ἦρτεν τάνῃψίν μου νὰ φᾶ νὰ πῆ μῆτά μου,
νὰ φάη ἄδριν τοῦ λαοῦ, νὰ φᾶ ὄφτον περτίκιν

[Περισσότερα](#)

Screen clipping taken: 21/6/2012 8:07 πμ

9098.125 Ο ΚΛΕΦΤΗΣ ΚΟΙΜΟΝΤΑΣ

Κι' ἀκούω μιᾶς πέρδικας λαλιά, μιᾶς πέρδικας ἀντάρα.
Ἐμπνῶ καὶ τὴν ψιλορωτῶ καὶ τὴν ψιλορωτάγω·
„Τὸ τ' ἔχεις περδικούλα μου καὶ κλαῖς κι' ἀναστενάζεις;“ —
„Μὲ κυνηγᾶει ἓνας αἰτός τὴ μαύρη νὰ μὲ φάγῃ.“ —
„Κάλλιο νὰ φάη τὰ νύχια του τὰ κλαδοπόδαρά του,
Παρά νὰ φάη τὴν πέρδικα τέτοια γλυκοφωνοῦσα,
Ποῦ κελαῖδει κάθε πουρνό, τὸ λέει καὶ κάθε βράδυ,